

'Mogen wij ook zo'n gebedsruimte?'

Bilal ontmoet de Vuurvogel

Hoe breng je kinderen van een witte school in contact met die van een zwarte? En andersom: hoe doorbreek je als gekleurde school het isolement? Twee scholen in Amersfoort zochten samen naar een oplossing. Dankzij het project "Samen leren, samen leven" gaan de leerlingen bij elkaar op bezoek.

Tekst: Mirjam Janssen
Beeld: Jaco Klamer/
Hollandse Hoogte

Protestants-christelijke basisschool de Vuurvogel in Amersfoort is gevestigd in de nieuwe, witte wijk Vathorst, en dat is te merken aan de schoolpopulatie. Slechts 8 procent van de leerlingen is van allochtone afkomst, en dat vindt directeur Lettie Kuijvenhoven weinig voor een school die open wil staan naar de maatschappij. Om leerlingen in contact te brengen met de samenleving werkt de Vuurvogel samen met kunstenaars, koken leerlingen voor bejaarden en daklozen en praten ze met gehandicapten en tienermoeders. 'We proberen op die manier burgerschapsvorming actief in te vullen.' Omdat de leerlingen ook maar weinig leeftijdgenoten uit een andere cultuur kenden, zocht Kuijvenhoven contact met Teade Walma, directeur van de islamitische Bilal-school aan de andere kant van de stad. Walma was meteen enthousiast. 'De ouders van onze kinderen hebben bewust voor een islamitische school gekozen', vertelt hij. 'Als school hebben we weinig contact met de wijk om ons heen, met als gevolg dat de leerlingen weinig in aanraking komen met andere culturen en zeker niet met de middenklasse.'

Sinds we samen met de Vuurvogel aan het project "Samen leren, samen leven" zijn begonnen, kunnen we kinderen van twee culturen elkaar laten ontmoeten. Je kunt van alles roepen over integratie,

maar je moet het ook echt doen. Ons uitgangspunt is dat je als school wilt deelnemen aan de samenleving, daarom zijn wij blij met dit project. Eigenlijk waren beide scholen er op hun manier al mee bezig. Op onze school hebben we bijvoorbeeld bewust een gemengd team samengesteld, met Nederlandse en islamitische leerkrachten. Door samen te werken met de Vuurvogel kunnen we ons beleid nog beter vormgeven.'

Samen godsdienstles Het opzetten en uitvoeren van het project bleek verrassend eenvoudig. Kuijvenhoven diende een subsidieaanvraag in bij de provincie en van dit bedrag wordt nu onder meer het busvervoer tussen de scholen betaald. Kinderen van beide scholen gaan per toerbeurt op bezoek bij elkaar. Meestal komen kinderen van Bilal naar de Vuurvogel. Op de Vuurvogel krijgen de leerlingen naast gewone lessen taal en rekenen, ook workshops in bijvoorbeeld figuurzagen, taekwondo, muziek en de moderne talen. Iedere vrijdagochtend komen de leerlingen van groep 3 tot en met 8 in wisselende samenstellingen bijeen om workshops te doen. De kinderen van Bilal schuiven dan aan.

Ook gaat er regelmatig een groep van de Vuurvogel naar Bilal. De dominee van de Vuurvogel en de godsdienstlerares van Bilal gaven daar een keer samen godsdienstles. 'Dat riep allerlei levensvragen op. Onze kinderen willen heel graag over hun geloof vertellen', zegt Walma. De kinderen van de Vuurvogel waren zo onder de indruk van de gebedsruimte in Bilal dat ze prompt bij Kuijvenhoven aanklopten met het voorstel in de Vuurvogel ook een gebedsruimte in te richten. Die moest dan iedere week voor een andere godsdienst zijn: islamitisch, christelijk,

hindoeïstisch of boeddhistisch. 'Het contact leidt tot het wegnemen van vooroordelen', zegt Kuijvenhoven. 'Sommige van onze kinderen dachten bijvoorbeeld dat ze bij Bilal een islamitische rekenmethode hadden en ontdekten dat ze les hebben uit precies hetzelfde boek als zij. Het leuke is dat kinderen veel makkelijker in gesprek met elkaar gaan, waar volwassenen nogal gereserveerd reageren als ze iets niet snappen. In de workshops beginnen de kinderen vanzelf te overleggen hoe ze iets zullen aanpakken, ze vertellen elkaar verhalen over hun leven en er wordt veel gelachen', zegt Walma.

Video-opnamen Op de Vuurvogel zijn filmopnamen van het project gemaakt, waarvoor twee docenten een cursus cameravoering en editing hebben gevolgd. Zij maakten reportages van de workshops die op een aparte website te zien zijn, in de hoop andere scholen te inspireren. Voor de docenten was het ook zeer inspirerend zichzelf terug te zien

op video, vertelt Kuijvenhoven: 'Je ziet opeens heel duidelijk hoe iedereen dingen verschillend aanpakt en hoe de reactie van een kind verschilt per docent, dat kan aanwijzingen opleveren voor hulp bij leer- of gedragsproblemen.' De subsidie voor "Samen leren, samen leven" was voor een jaar en is nu bijna op. De twee scholen zijn nu druk op zoek naar geld om door te kunnen gaan met het project. Walma meent dat uitbreiding ook tot de mogelijkheden behoort. 'We zouden willen dat meer kinderen van Bilal aan het project meedoen, want dit jaar konden we alleen groep 6 bij het project betrekken. Ook zou het leuk zijn als leerkrachten van de twee scholen elkaar uitgebreider ontmoeten en wellicht ooit nog eens de ouders. De ouders van onze school die meegingen als begeleiders vonden het in ieder geval erg interessant.'

Voor meer informatie en links zie www.prima-online.nl

'Je kunt van alles roepen over integratie, maar je moet het ook echt doen'

Tips voor interculturele ontmoetingen

- Begin gewoon en praat niet te veel vooraf, bij kinderen gaat ontmoeten vaak heel natuurlijk.
- Breng de kinderen met elkaar in contact en geef hen vertrouwen.
- Behoud in het contact met een andere school je eigen identiteit.
- Zorg dat het hele team het project steunt.